

Cestou suchých potoků.

Stává se, že při čtení televizního programu mě občas nějaký pořad zaujme. V tomto směru, pokud dokument zrovna proběhl, nebo bude v době, kdy budu mimo dosah televize, rád využívám archiv České televize.

Tento šumavský potok má zatím vody dost. V.H.

A také se někdy stane, že pořad, který jsem chtěl sledovat, v archivu není. A někdy se dokonce přihodí to, že naleznu kousíček vedle pořad, který je mnohem lákavější. A to se mně také přihodilo právě nedávno. Nenalezením chtěného jsem se dostal ke krátkému dokumentárnímu filmu „Cestou suchých potoků“. Název odpovídá obsahu. A jde o dokument velmi dobře udělaný. Nikoliv pouze z pohledu žizního člověka, sedícího doma nebo na setkání se sousedy a hodnotícího míru sucha či vlhka. Ale nabízí pohled smysly ve vodě žijících živočichů a rostlin, které se buď musí vyschlému vodnímu toku a nedostatku vody přizpůsobit, nebo s trápením zemřít. A do toho se zamontovává svou činností člověk, mnohdy nepatrnou příčinou, třeba kanalizační trubkou ústící do tůňky nebo megalomanským pěstováním polních rostlin dotovaných umělými hnojivy. Nebo narovnáváním a regulací toků. Příčin, proč voda v krajině mizí, je dost. A zmiňovaný dokument může alespoň na chvíli otevřít lidské oči. Tak se

v klidu domácnosti podívejte, jak na sucho nahlíží třeba obyčejný blešivec nebo žabí pulec. Možná by se dalo napsat: pohled na skrytou krutost, kterou snad ani nevidíme. Dokument naleznete zde:

<http://www.ceskatelevize.cz/porady/11461775241-cestou-suchych-potoku/21638256221/>

